

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 183.

Sjette Sessions anden Samling.

61de Møde.

Freitag den 20de Marts.

(Berf.)

M. Sage (fortsat): Nu er det ikke nok med, at man desuagtet tarer hans Mølle til 25,000 Rd. mindre Værdi, naar han bliver af med denne Byrde, men der er ogsaa den Ulempe, at Aarhus By slet ikke synes at være tilfreds med at blive fri for denne Tvang, saa at vi altsaa kunne vente et Retstræv, som igang fra Aarhus Commune for at faae Godtgørelse for, hvad den herester maa betale mere, naturligviis, saavidt jeg veed, paa den samme Mølle, thi jeg troer, at Møllen er saa fortrinlig, at ingen Concurrence det kunde være tænkelig. Begge Parter synes altsaa for Dieblisset at bestinde sig ret vel; idetmindste gjør Aarhus By det, og jeg troer ogsaa Mølleren. Jeg vil gjerne indrømme, at denne vil bestinde sig endnu bedre ved at faae 25,000 Rd. og herester male for 24 sk. istedetfor for 12 sk., men jeg troer dog, at Loven om Mølleæringen har et Udtryk, som maaskee kunde foranledige den høitærede Indenrigsminister til at udfætte denne Sag indtil videre, idet der nemlig staaer, at Ministeriet har, efter slett Anmeldelse, at foranstalte det efter Omstændighedernes videre Fornødne til, at saadan Møllevang kan blive ophævet. Man skulde egentlig troe, at det var en ubehagelig Tvang, en Byrde, som Ministeriet skulde see afløst, men efter Motiverne er det her langtfra at være nogen Tvang, men derimod en Rettighed for Byen, som man vil søge at afløse ved at betale Mølleren, fordi

han bliver af med en Byrde. Det forekommer mig, at det Udtryk i Loven „efters Omstændighedernes“ kunde foranledige, at denne Sag indtil videre blev udsat, og jeg vilde derfor gjerne spørge den høitærede Indenrigsminister, om det ikke gik an, at Lovens § 1 blev noget forandret, saa at det ikke stod aldeles bestemt, at denne Generet skulde ophæves til den 1ste Mai.

Indenrigsministeren: Der foreligger, saavidt jeg skjønner, en bestemt Forpligtelse til Møllevangens Ophævelse i Danmark. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det i Mølleloven er paalagt de Vedkommende inden et Aar, efterat Loven er udkommen, at melde sig, og dertil slutter den Forpligtelse for Ministeren sig, at han har at foranstalte det Fornødne til, at Møllevangen kan blive ophævet. Da nu de Vedkommende, her disse to Møllere, — foruden nogle flere, hvis Ret fortaastes, — have anmeldt, at Møllevang fandt Sted, og, da disse To utvivlsomt have Ret til denne Møllevang, saa have de ligesom efter Loven en Ret til at fordrø Afløsning. Den ærede Taler paa beraaber sig Ordene „Efters Omstændighedernes“, men de have slet Intet at gjøre med Retten til at fordrø Afløsning; de angaa kun, hvad der er fornødent at foranstalte, navnlig Ophøsning om Rettighedens Omfang, forskellige Skionsforretninger osv.; det staaer derimod ubetinget, at Ministeriet har at foranstalte Møllevangen ophævet. Nu yttres det vel, at det er til Fordeel for Byen, at denne Møllevang skal ophæves, og at dette ei er Tilfældet; men det er dog ei rigtigt, thi der har allerede for længe siden været underhandlet med denne Møllers